

taller, però per l'any inscrit ha estat fabricat a València, donat que era el centre ceràmic més important de l'època segons Inocencio Pérez Guillén, puix Manises i Paterna estaven en decadència després d'una etapa esplendorosa als segles XV i XVI. D'aquesta època eren les manises medievals gòtiques pintades de color blau sobre fons blanc. Aquest dos centres productors tornaran a ser importants a la meitat del segle XIX.

12.- ARTISTA: No s'evidencia cap firma d'autor, és anònim, com era normal al temps de la seua elaboració.

13.- TÈCNICA: Els tons emprats són clars, purs, el bordejat de tota la figura s'ha fet amb manganés. Decorat amb la tècnica de la mà alçada. Les cares mostren faccions ingènues i expressives.

14.- COLORS: Són extraordinàriament nítids. S'ha emprat el groc, taronja lleonat, blanc d'estany, verd, manganés que segons la diferent concentració dona el marró, negre i morat.

15.- SANEFES: Es fa complicat la descripció de les meravelloses i diferents orles que el circunden. La sanefa principal mostra un guarniment que envolta el sant. Forma una garlanda de flors unides que semblen capolls de l'hisop, planta medicinal de la mediterrània, en color verd oliva, tota ella emmarcada per doble sanefa rectilínia: la interior de dos colors, groga i taronja; l'exterior, negra i morada.

Els dos rengs de taulells superiors sembla que formen part d'una composició diferent, que no té res a veure amb el plafó de Sant Antoni, puix els daurats rajos de llum, queden retallats a la part central i les peces s'uneixen a unes altres amb dibuixos formant aigües en tons blaus. Tanmateix, la sanefa de l'arc superior, figura interrompuda als dos extrems, però queda magistralment dissimulat aquest tall, amb el traçat de dos minúsculs xiprers, un a cada banda de la fi de dita orla.

Coronant i abraçant aquesta orla, es veu una mena d'escut que descansa sobre una fulla d'acant, tot nugat amb una artística cinta que forma llaçada, i subjecta dues garlandes oposades, a dreta i esquerra de l'escut, compostes per fulles de llorer amb dismunició.

Aquesta sobresanefa s'ha pintat de color taronja lleonat i ombrejat amb gust delicat.

La sanefa superior que envolta l'Esperit Sant, té una elaboració minuciosa i preciosista d'estil barroc. Està formada per dues orles paral·leles que comencen amb els dos xiprers d'uns 18 cm.

L'orla interior està formada per perles o grans que toquen a una sanefa corba de color negre, verd oliva i morat.

La sanefa superior ens mostra cinc margarides equidistants que marquen la direccionalitat de les fulles aparellades i oposades que simètricament s'uneixen al tall. Són de color verd, taronja i negre.

16.- ELEMENTS DECORATIUS: Els aspectes més remarcables pel que fa a l'ornament extern, és un repeu de rajoles roges i la fornícula forma un buit a la façana amb arc de mig punt. Resulta que és l'única del poble que en té.

17.- FESTES: Tenim notícies de que es feia una novena al Sant els dies previs a la seua festivitat, celebrada a l'estiu, als temps de la collita de les maçanes, que es repartien al final de l'acte.

18.- RESSENYA: Veiem al centre a Sant Antoni de Pàdua vestir amb l'hàbit de monjo de color blau fosc, cenyit a la cintura amb el cordó franciscà que finalitza amb una borla. A la mà dreta subjecta un lliri blanc i a l'esquerra bressola al Nen Jesús nu que aguanta una xicoteta esfera a la mà esquerra i acarona al Sant amb la mà dreta.

Sant Antoni va descalç i descansa sobre una xicoteta meseta amb algunes mates. A la dreta del plafó hi ha una casa i núvols.

Entre els dos arcs, sobre un fons de rajos concèntrics de llum de

color roig i taronja, envoltat de núvols blaus, hi ha un colomet que simbolitza l'Esperit Sant.

19.- ESTAT DE CONSERVACIÓ: És molt bo, sols té una maniseta central badada. L'any 1936 es va estalviar perquè el van emblanquinar.

20.- OBSERVACIONS: Com està col·locat al seu nínxol, no es poden estudiar els taulells per darrere, deuen ser llisos, degut a l'època de datació que s'efectuava un procés de fabricació manual. Com a curiositat observem dues manises desplaçades del seu lloc: el final del tall del lliri apareix baix dels arbusts del paisatge que és la que hauria d'estar a la part inferior. Aquest tipus de desplaçaments en formar el trencaclosques que suposa la totalitat del plafó eren prou corrents.

21.- INFORMACIONS: Han estat facilitades per la propietària de la casa.

22.- IL·LUSTRACIONS: De les fotografies preses s'han seleccionat un primer pla del plafó ceràmic i la façana de l'habitatge.

